

og det gaar jeg ud fra, at den bliver — er højst forskellig. Vi har Oplysning om, at Indlaansrenten her i København kan være 4 pCt., medens den f. Eks.ovre i en eller anden nordjydsk By maaske endogsaa kan være 5 pCt. Figur- lig talt er Forholdet saaledes, at man maaske endog i samme By staar og vinker ad de Folk, der kommer for at sætte Penge ind, og siger til dem: Vi giver $\frac{1}{4}$ pCt. mere. Det er et absolut uheldigt og skadeligt Forhold, og jeg mener, at det her foreslaaede Bank- og Sparekasseraad vil forhindre det.

Maa jeg, inden jeg slutter, bemærke, at jeg har lovet det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn) paa hans Vegne at udtale, at han beklager ikke at kunne være til Stede i Dag. Som Medlem af Kommissionen har han paa enkelte Punkter taget Reservationer, og han har bedt mig udtale, at han forbeholder sig sin Ret til ved senere Lejlighed at gøre dette gældende.

Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie.

Hey: Den Opgave, der paahviler mig paa mine Meningsfællers og egne Vegne at gøre Rede for, hvorledes vi stiller os til det foreliggende Lovforslag, lettes som saa ofte før i lignende Tilfælde ved, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som jeg har sat megen Pris paa at kunne samarbejde med i Kommissionen, har gjort saa fyldig Rede for Indholdet. Jeg kan, som sagt, i det hele slutte mig til det, som det ærede Medlem har sagt. Jeg er en Ven af Kommissioner, baade naar de er saa heldige at naa til et Resultat, som kan danne et godt og praktisk Grundlag for kommende Love, og ogsaa, naar man bruger Kommissioner i Henhold til den gamle Regel, der lyder: „Da Fanden fik i Sinde, at intet maatte ske, saa satte han i Verden ind den første Komité”. Jeg mener, at den Komité eller den Kommission, der har været nedsat, har været heldig med sit Arbejde, som maa kunne danne Grundlaget for en Lovgivning paa dette Omraade. Men naar en saadan Kommissions Arbejde foreligger, forekommer det mig, at man har Lov til at forudsætte, at Regeringen tager sig noget af dens Forslag og retter paa det hist og her og ikke uden videre, som man nu og da ser, kommer med det og lægger det ganske urørt paa Rigsdagens Bord, uden at man egentlig ved, hvordan den højtærede Regering stiller sig. Her har man foretaget nogle Rettelser, og jeg kan slutte mig til de fleste af dem og sige, at det er Forbedringer, som jeg meget vel vil kunne

stemme for. For Resten er Lovforslagene, som de foreligger fra Kommissionens Side, netop for mit Vedkommende at betragte som et Forhandlingsgrundlag, og de bærer for Resten ogsaa Præget af den saa ofte omtalte Kommissions-Enighed, der ganske vist kan være god, men ogsaa kan være mindre tiltalende, fordi Standpunkterne saa ofte udviskes. Her tror jeg, at man kan sige — det kan i alt Fald jeg —, at som Forslaget i dette Tilfælde foreligger, vil det vistnok kunne gøre Nytte. Kun i een Henseende maa jeg tage bestemt Afstand fra, hvad den højtærede Regering, de to højtærede Ministre, har foreslaaet i dette Lovforslag, og det angaar det samme Punkt, som allerede er omtalt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), Forslaget om Oprettelsen af et Sparekasse- og Bankraad. Hvem af de to ærede Ministre der paa dette Punkt har været den største Diplomat, er vist vanskeligt at afgøre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det desværre er den højtærede Indenrigsminister, der har staaet sig. De Udtalelser, som fra begge de Herrer Ministre kom ved Lovforslagets Fremsettelse, var jo ganske ejendommelige. Fra ingen Side blev Tanken om dette Sparekasse- og Bankraad rost, fra ingen af Siderne blev det omtalt med blot ringe Varme. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han maatte erkende, der var meget, der baade talte for og imod; han havde ingen Interesse af at fremhæve, hvad der kunde siges derimod; men erkendte paa den anden Side, at det var vistnok noget, som alligevel ikke kunde komme til at virke godt straks, men i Løbet af en Del Aar vilde det nok kunne tilvejebringe den Betyggelse, som det er Meningen at opnaa. Men den højtærede Minister for Handel og Søfart sagde ved Forelæggelsen et Par venlige Ord om Tanken med Hensyn til Sparekasserne. Det var nu ikke det, man nærmest skulde vente fra Handelsministeren, at han netop roste denne Tanke om Oprettelsen af et Sparekasse- og Bankraad ved at sige, at det maaske nok kunde være rart for Sparekasserne. Men saa siger den højtærede Handelsminister til Slut, at man kan ikke se bort fra, at Penge altid vil være en Vare som enhver anden. Det er rigtigt, og det er ogsaa sagt ret tydeligt i Betænkningen, hvad det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) henviser til, at Penge er en international Vare, hvis Værdi man ikke uden videre kan fastsætte paa den Maade. Regeringen siger om de to Lovforslag, at de forelaa som et Par siame-